

**LIETUVOS RESPUBLIKOS ŠEIMOS STIPRINIMO ĮSTATYMO NR. XIII-700
PAKEITIMO ĮSTATYMO PROJEKTO
AIŠKINAMASIS RAŠTAS**

1. Įstatymo projekto rengimą paskatinusios priežastys, parengto projekto tikslai ir uždaviniai

Lietuvos Respublikos šeimos stiprinimo įstatymas (toliau – Įstatymas), priimtas 2017 m. spalio 19 d., buvo svarbus žingsnis sukuriant teises ir organizacines prielaidas stiprinti šeimos institutą, įtvirtinant šeimos politikos įgyvendinimą užtikrinančias institucijas, apibrėžiant jų pagrindines funkcijas bei kompetencijas, reglamentuojant šeimos stiprinimo organizavimą taikant šeimos politikos formavimo ir įgyvendinimo sistemą. Praėjus beveik aštuoneriems metams nuo Įstatymo priėmimo, susidurta su naujais praktiniais ir teisiniais iššūkiais, pasikeitęs teisinis reglamentavimas bei Įstatymo įgyvendinimo praktika atskleidė poreikį Įstatymo nuostatų patikslinimui / pakoregavimui, teisinių santykių bei šeimos stiprinimo priemonių įtvirtinimui / sureguliuojimui. Galiojantis teisinis reguliavimas, numatytas Įstatyme, nepakankamai atliepia šios dienos šeimos poreikius, šeimos stiprinimo tikslus bei šeimos politiką. Šeimos stiprinimą įgyvendinantys subjektai nevienodai interpretuoja šio ir kitų įstatymų normas, taip formuodami skirtingas praktikas. Per Įstatymo galiojimo laiką keitėsi kitų su Įstatymu susijusių teisės aktų (Lietuvos Respublikos vaiko teisių apsaugos pagrindų įstatymo, Lietuvos Respublikos vietos savivaldos įstatymo, Lietuvos Respublikos asmens su negalia teisių apsaugos pagrindų įstatymo, Lietuvos Respublikos Vyriausybės nutarimų ir kt.) nuostatos. Todėl, siekiant užtikrinti aktualius šeimų poreikius, skatinti bei vystyti šeimos stiprinimą, formuoti vieningą sistemą vykdant šeimos politikos priemones, užtikrinti teisės aktų suderinamumą ir Įstatymo nuostatų tikslumą, būtina pildyti bei tikslinti Įstatyme nustatytą teisinį reguliavimą.

Įstatymas, kurio tikslas – stiprinti šeimos institutą, įtvirtinti šeimos politikos formavimo ir įgyvendinimo sistemą, užtikrinti šeimos stiprinimą, yra aktualus visoms šeimoms, nepriklausomai nuo jų sudėties ar teisinės padėties. Tiek Įstatymas, tiek jame numatytos šeimos stiprinimo priemonės turi apimti visas teisėtas šeimos formas (pavyzdžiui, tėvai, globėjai (rūpintojai) ar vienas iš tėvų, globėjų (rūpintojų), auginantys tiek biologinius, tiek įvaikintus ar globojamus (rūpinamus) vaikus, šeimos, kurios neaugina vaikų, sutuoktinių, partnerių arba santuokos neįregistravusių asmenų šeimos), pripažinti ir gerbti kiekvienos šeimos teises bei poreikius. Siekiant efektyvaus Įstatymo veikimo ir numatyto tikslo pasiekimo, teisės aktai ir politikos priemonės turi būti įgyvendinamos taip, kad jie teiktų paramą ir palaikymą visiems šeimos nariams, atsižvelgiant į jų unikalius iššūkius ir poreikius.

Atkreiptinas dėmesys, kad dar 2011 m. rugsėjo 28 d. Lietuvos Respublikos Konstitucinio Teismo nutarime „Dėl Lietuvos Respublikos Seimo 2008 m. birželio 3 d. nutarimu Nr. X-1569 „Dėl Valstybinės šeimos politikos koncepcijos patvirtinimo“ patvirtintos Valstybinės šeimos politikos koncepcijos nuostatų atitikties Lietuvos Respublikos Konstitucijai“ išaiškinta, kad pagal Konstituciją, *inter alia*, jos 38 straipsnio 1 dalies nuostatas, yra saugomos ir ginamos kitokios nei santuokos pagrindu sudarytos šeimos, *inter alia*, santuokos nesudariusių vyro ir moters bendras gyvenimas, kuris grindžiamas pastoviais emocinio prierašumo, tarpusavio supratimo, atsakomybės, pagarbos ir panašiais ryšiais bei savanorišku apsisprendimu prisiimti tam tikras teises ir pareigas. Šiame nutarime taip pat konstatuota, kad valstybė turi pareigą ne tik nustatyti teisinį reguliavimą, kuriuo būtų sudarytos prielaidos šeimai tinkamai funkcionuoti, būtų stiprinami šeiminiai santykiai, ginamos šeimos narių teisės ir teisėti interesai, bet ir pareigą įstatymais ir kitais teisės aktais taip sureguliuoti šeiminius santykius, kad nebūtų sudaroma prielaidų diskriminuoti šeimos narių. Taip pat 2019 m. sausio 11 d. Lietuvos Respublikos Konstitucinio Teismo nutarime

Nr. KT3-N1/2019 „Dėl Lietuvos Respublikos įstatymo „Dėl užsieniečių teisinės padėties“ 43 straipsnio 1 dalies 5 punkto atitikties Lietuvos Respublikos Konstitucijai“ akcentuojama, jog, kitaip nei konstitucinė santuokos samprata, konstitucinė šeimos samprata, be kita ko, yra neutrali lyties požiūriu, bei išaiškino, kad pagal Konstitucijos 38 straipsnio 1, 2 dalis, aiškinamas kartu su Konstitucijos 29 straipsnyje įtvirtintu asmenų lygybės principu ir diskriminacijos draudimu, yra saugomos ir ginamos visos šeimos, atitinkančios konstitucinę šeimos sampratą, pagrįstą nuolatinio ar ilgalaikio pobūdžio šeimos narių santykių turiniu, t. y. grindžiamą šeimos narių tarpusavio atsakomybe, supratimu, emociniu prierašumu, pagalba ir panašiais ryšiais bei savanorišku apsisprendimu prisiimti tam tikras teises ir pareigas. 2025 m. balandžio 17 d. nutarime Nr. KT21-N5/2025 pabrėžiama, kad pagal Konstituciją konstitucinė šeimos samprata neapribojama tik santuokos pagrindu sukurtais santykiais, bet gali apimti ir kitais pagrindais sukurtus *de facto* šeimos ryšius. Turi būti saugomi ir ginami ir kiti, ne tik santuokos pagrindu sukurti, bendro gyvenimo santykiai.

Vienas iš svarbiausių šeimos padėties rodiklių – gimstamumas, nurodantis šeimos politikos veiksmingumą. Deja, pastaruoju metu Lietuvoje nuolat stebimos gimstamumo mažėjimo tendencijos, 2024 m. suminis gimstamumo rodiklis nukrito iki 1,11. Iš dalies tam įtakos turėjo sudėtinga tarptautinė padėtis, pokyčiai ir tendencijos visuomenėje pasauliniu mastu, tačiau prie to prisidėjo ir nepakankamai efektyvi šeimos politika.

Atsižvelgiant į aukščiau išdėstytą informaciją, buvo atlikta sisteminė Įstatymo peržiūra ir parengtas Lietuvos Respublikos šeimos stiprinimo įstatymo Nr. XIII-700 pakeitimo įstatymo projektas (toliau – ŠSĮ projektas), kurio tikslas – Įstatymo nuostatas suderinti su pasikeitusiu teisiniu reglamentavimu, teisiškai sureguliuoti ir užtikrinti šeimos stiprinimo priemones, šeimos politikos įgyvendinimą užtikrinančių institucijų kompetencijas ir veiklą, palaikant, skatinant ir gerinant šeimos narių gyvenimo kokybę bei gerovę ir kuriant harmoningą šeimos aplinką.

Siūlomu ŠSĮ projektu siekiama kurti efektyvesnę šeimos politikos formavimo ir įgyvendinimo sistemą, pereiti nuo fragmentuoto ir išskaidyto šeimos politikos koordinavimo modelio prie labiau centralizuoto, sisteminio ir mokslu grįstos politikos formavimo modelio, sustiprinant šeimos politiką koordinuojančių institucijų, pavyzdžiui, Šeimos politikos komisijos, kaip tarpsektorinės ir ekspertinės institucijos galią, savivaldybių šeimų tarybų kompetencijas. Didinant šeimos politikos atitikimą realiems šeimų poreikiams, svarbu padidinti nevyriausybinių organizacijų – šeimų bei su šeimomis dirbančių organizacijų – įsitraukimą į šeimos politikos formavimą bei šeimos stiprinimo priemonių įgyvendinimą.

Taip pat ŠSĮ projektu siekiama atsisakyti perteklinių, mokslu nepagrįstų nuostatų, taip stiprinant politikos formavimo kokybę.

ŠSĮ projektu siūloma išdėstyti Įstatymą nauja redakcija.

2. Įstatymo projekto iniciatoriai (institucija, asmenys ar piliečių įgalioti atstovai) ir rengėjai

Orinta Leiputė, Birutė Vėsaitė, Darius Razmislevičius, Jūratė Zailskienė, Indrė Kižienė, Jurgita Šukevičienė.

3. Kaip šiuo metu yra reguliuojami įstatymo projekte aptarti teisiniai santykiai

Šiuo metu galiojančiame Įstatyme:

1. Išdėstyta deklaratyvaus pobūdžio preambulė, kuri iš esmės atkartoja kitų teisės aktų (Jungtinių Tautų vaiko teisių konvencijos, Lietuvos Respublikos Konstitucijos) nuostatas, neįtvirtina jokių naujų norminių nuostatų, nesukuria pridėtinės vertės taikant teisės aktą, neatliepia

pokyčių teisiniame reglamentavime bei visuomenėje, todėl tikslinga atsisakyti perteklinių bei neaktualių preambulės nuostatų.

2. Įtvirtintas Įstatymo tikslas, kuriuo sudaromos teisinės ir organizacinės prielaidos stiprinti šeimos institutą, įtvirtinamos šeimos politikos įgyvendinimą užtikrinančios institucijos, apibrėžiamos jų pagrindinės funkcijos, numatomas šeimos stiprinimo organizavimas taikant šeimos politikos formavimo ir įgyvendinimo sistemą.

3. Bazinio paslaugų šeimai paketo sąvokos apibrėžtyje įvardijamos konkrečios paslaugos (psichosocialinės, socialinių įgūdžių ugdymo ir palaikymo, vaikų priežiūros ir ugdymo, sveikatos, švietimo, sociokultūrinės), taip užkertant galimybę įtraukti papildomas šeimoms reikalingas paslaugas arba išbraukti tas, kurios nėra aktualios ar neatliepia šeimų poreikių. Šeimos stiprinimo sąvokos apibrėžtyje nėra aiškūs subjektai, vykdanys šeimos stiprinimo veiklą. Šeimos politikos sąvokos apibrėžtis yra abstrakti ir deklaratyvi. Darbo su šeima sąvoka nėra apibrėžta, taip pat nėra įtvirtinta nuostata dėl kitų Įstatyme vartojamų sąvokų supratimo taip, kaip jos apibrėžtos kituose įstatymuose.

4. Numatyti šeimos stiprinimo įgyvendinimo principai ne visa apimtimi / netiksliai atliepia šeimos stiprinimo įgyvendinimo aspektus, iš kurių „tėvų teisės ugdyti vaikus pagal savo įsitikinimus“ bei „teisėtų vaiko interesų prioritetiškumo“ principai nėra visiškai tikslūs kitų įstatymų atžvilgiu ir turėtų būti suderinti su Lietuvos Respublikos civiliniame kodekse vartojamomis sąvokomis „globėjas (rūpintojas)“, „globotinis (rūpintinis)“ bei su Vaiko teisių apsaugos pagrindų įstatymo 4 straipsnio 1 punkte įtvirtintu geriausių vaiko interesų prioritetiškumo principu.

5. Įtvirtinami bendrieji įpareigojimai šeimos stiprinimo srityje valstybės ir savivaldybių institucijoms pagal kompetenciją bei šeimos stiprinimo kryptys, kuriomis valstybės ir savivaldybių institucijos įgyvendina šeimos stiprinimą. Atsižvelgiant į Vietos savivaldos įstatymo pakeitimus, Įstatyme numatyti įsipareigojimai bei šeimos stiprinimo kryptys priskirtinos ir savivaldybių įstaigoms.

6. Įtvirtinta pareiga Vyriausybei parengti ir patvirtinti ilgalaikę valstybinę šeimos stiprinimo programą, finansuojamą iš valstybės ir savivaldybių biudžetų lėšų bei tarptautinių programų. Atsižvelgiant į strateginio valdymo pasikeitimus, ši programa nebėra tikslinga ir nerengiama, todėl galiojanti nuostata yra perteklinė.

7. Premijų skyrimas asmenims, apdovanotiems Ordino „Už nuopelnus Lietuvai“ medaliu už nuopelnus motinystei, tėvystei, globai ar rūpybai, nėra reglamentuotas.

8. Įstatyme itin detalai reglamentuojamos Nacionalinės šeimos tarybos (toliau – Taryba) sudarymą, statusą, veiklą, kompetencijas ir pan., apimančios nuostatos. Taryba įtvirtinama kaip iš valstybės biudžeto išlaikoma biudžetinė įstaiga, nurodoma jos sudarymo tvarka, pirmininko rinkimo principai bei funkcijos, Tarybos nario statusas bei reikalavimai tapti nariu, posėdžių organizavimo tvarka, Tarybos uždaviniai, funkcijos ir teisės.

9. Įstatymo 11 straipsnio 2 dalyje įtvirtinta, kad Šeimos politikos komisija (toliau – Komisija) sudaroma iš ministerijų ir kitų valstybės institucijų įgaliotų atstovų, taip pat Lietuvos savivaldybių asociacijos atstovų – tokia Komisijos sudėtis laikytina nepakankama. Įstatymo 11 straipsnio 4 dalyje įtvirtinta nuostata, įpareigojanti Komisiją rengti ir kiekvienais metais pateikti Vyriausybei šeimos politikos formavimo ir įgyvendinimo apžvalgą, kuri laikytina pertekline.

10. Įstatymo 10, 12-14 straipsniuose numatytos Vyriausybės, Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministerijos (toliau – Ministerija), kitų ministerijų, valstybės institucijų bei savivaldybių kompetencijos planavimo dokumentuose numatyti, rengti, tvirtinti, šeimos stiprinimo programas neatitinka Lietuvos Respublikos strateginio planavimo įstatymo.

11. Įstatyme įtvirtinta, kad savivaldybių tarybos sudaro šeimos komitetus ar komisijas bei gali sudaryti savivaldybės šeimos tarybas. Toks teisės, bet ne pareigos, sudaryti šeimos tarybas savivaldybėse įtvirtinimas neatitinka Įstatymo 7 straipsnio 1 dalyje įtvirtintos institucinės šeimos politikos formavimo ir įgyvendinimo sistemos bei apsunkina vienodos šeimos politikos formavimo praktikos galimybes savivaldybių lygmeniu. Taip pat Įstatymo nuostata, numatanti, kad savivaldybių vykdomosios institucijos kaupia, sistemina, analizuoja ir skelbia informaciją šeimos padėties savivaldybėje klausimais bei atlieka kitas funkcijas, susijusias su šeimos stiprinimu savivaldybės lygmeniu, tikslintina, atsižvelgiant į Vietos savivaldos įstatymo pakeitimus.

4. Kokios siūlomos naujos teisinio reguliavimo nuostatos ir kokių teigiamų rezultatų laukiama

ŠSI projekte siūloma:

1. Atsisakyti Įstatymo preambulės, atsižvelgiant į tai, kad Teisės aktų projektų rengimo rekomendacijų, patvirtintų Lietuvos Respublikos teisingumo ministro 2013 m. gruodžio 23 d. įsakymu Nr. 1R-298 „Dėl Teisės aktų projektų rengimo rekomendacijų patvirtinimo“ (toliau – Rekomendacijos), 23 punkte įtvirtinta, kad įstatymas gali turėti preambulę, kurioje išdėstomi įstatymo priėmimo pagrindai, tikslai, siekiai, motyvai. Taigi, preambulė nėra privaloma įstatymo dalis, jei nėra Rekomendacijų 25 ar 31 punktuose numatytų sąlygų (teisės aktu nėra įgyvendinamas įstatymas ar kitas teisės aktas ar nebūtina nurodyti teisinį pagrindą ar paaiškinti veiksmų tikslus, sprendimų priėmimo aplinkybes). Pažymėtina, kad Įstatymo tikslas yra aiškiai apibrėžtas Įstatymo 1 straipsnyje, tad nėra poreikio jį atkartoti ir preambulėje ar palikti Įstatymo preambulėje suformuluotą tikslą, siekį – įgyvendinti konstitucinę nuostatą dėl motinystės, tėvystės ir vaikystės visokeriopos apsaugos, taip sukuriant teisinį neaiškumą dėl Įstatymo paskirties, tikslų, uždavinių. Atkreiptinas dėmesys, kad dalis preambulės nuostatų pasižymi deklaratyvumu ir nesukuria pridėtinės vertės teisės akto interpretavimui ar taikymui, papildomo reglamentavimo, jomis nėra įtvirtinamos jokios norminės nuostatos, todėl siekiant teisės akto normų suderinamumo, nuoseklumo, vientisumo, aiškumo, kad teisės normos būtų lengvai suprantamos ir taikomos, tikslinga atsisakyti perteklinių nuostatų Įstatymo preambulėje.

2. Įstatymo 1 straipsnį siūloma papildyti sąlygų šeimoms auginti vaikus gerinimo tikslu. Šis papildymas svarbus skatinant šeimas auginti vaikus. Pažymėtina, kad Įstatymas apima visų formų šeimų stiprinimą, įskaitant, pavyzdžiui, biologines, įtėvių, globėjų (rūpintojų), vienišų tėvų šeimas ar kt., taip užtikrinant nediskriminacinį, įtraukų požiūrį, suderinamą su žmogaus teisių principais bei šiuolaikine šeimos politika. Sąlygų šeimoms auginti vaikus gerinimo tikslu orientuojamasi į ilgalaikę šeimų gerovę ir jų stiprinimą įvairiomis kryptimis bei skirtinguose kontekstuose – apimant, bet neapsiribojant, gimstamumo skatinimu, tinkamų sąlygų (būsto) šeimoms gyventi, derinti darbo ir šeiminius įsipareigojimus, kūrimu, švietimo, užimtumo, vaikų priežiūros, sveikatos stiprinimo bei paslaugų užtikrinimą ir pan.

3. Siekiant aiškumo ir tikslumo, Įstatyme siūloma patikslinti sąvokas:

Bazinio paslaugų šeimai paketo sąvoką siūloma patikslinti, apibrėžiant kaip rinkinį šeimai teikiamų pagalbos paslaugų, kuriomis stiprinamas šeimos gebėjimas savarankiškai spręsti kylančias problemas ir sudaromos galimybės kurti saugią, sveiką ir darnią aplinką savo šeimoje. Bazinis paslaugų šeimai paketas tvirtinamas Vyriausybės nutarimu. Svarbu sudaryti galimybę ateityje keisti / koreguoti Bazinio paslaugų šeimai paketo turinį, atsižvelgiant į aktualius šeimų poreikius, todėl sąvoką siūloma patikslinti atsisakant konkrečių paslaugų imperatyvaus išvardijimo ir apibrėžiant kaip rinkinį šeimai teikiamų pagalbos paslaugų.

Atsižvelgiant į Valstybinės lietuvių kalbos komisijos pasiūlymą dėl sąvokų išsamumo bei suderinamumo, siūloma įvesti sąvokos „Su šeimomis dirbanti organizacija“ apibrėžtyje naudojamo termino „darbas su šeima“ sąvoką. Siūloma darbą su šeima apibrėžti kaip veiklą, skirtą sudaryti sąlygas šeimai savarankiškai spręsti iškilusias problemas, gauti pagalbą, atitinkančią individualius šeimos narių poreikius, skatinti šeimos narių savarankiškumą, jų dalyvavimą bendruomenėje ir socialinę įtrauktį, užtikrinti kokybišką šeimų funkcionavimą, būtiną jų gerovę.

Šeimos stiprinimo sąvokos apibrėžtyje, siekiant aiškumo, kokių subjektų veikla yra laikoma šeimos stiprinimu, papildyti ją nurodant, kad šeimos stiprinimas – kryptinga šeimos politika formuojančių ir įgyvendinančių institucijų, įstaigų ir organizacijų veikla, kuria siekiama sudaryti teises, socialines, ekonomines, kultūrines ir kitas sąlygas, skatinančias asmenis sukurti, puoselėti ir išsaugoti darnią šeimą, kaip pirminę ir prigimtinę bendruomenę bei palankiausią vaiko augimo, vystymosi ir ugdymo aplinką, užtikrinančią Lietuvos valstybės bei tautos gyvybingumą ir istorinį išlikimą.

Šeimos politikos apibrėžtį pakeisti aiškiai įvardijant, kad šeimos politika yra „teisinės ir organizacinės priemonės“, t. y. konkrečios priemonės, paslaugos ir reguliavimas, kuriomis siekiama vykdyti šeimos problemų prevenciją, kurti šeimai palankią aplinką bei ugdyti visuomenę.

Siekiant aiškumo ir tikslumo, Įstatyme siūloma patikslinti sąvokų „Su šeimomis dirbanti organizacija“ ir „Šeimų organizacija“ apibrėžtis.

Atsižvelgiant į tai, kad Įstatyme vartojamos ir kitos jame neapibrėžtos sąvokos, siūloma papildyti Įstatymą jame nurodant, kokiuose kituose įstatymuose apibrėžtos sąvokos yra vartojamos Įstatyme.

4. Įstatyme siūloma patikslinti įtvirtintus principus: siekiant pabrėžti šeimos svarbą, šeimos, kaip jos narių gerovės pagrindo, vertinimą, Įstatymo 3 straipsnį papildyti šeimos prioriteto principu, įtvirtinančiu, kad šeima yra pagrindinė visuomenės grupė, kuriai turi būti suteikta reikiama apsauga ir pagalba, kad ji galėtų prisiimti visas pareigas bendruomenėje; Įstatymo 3 straipsnio 3 punkte įtvirtintą privataus gyvenimo neliečiamumo principą keisti pagarbos šeimoje gyvenančių asmenų privatumui principu iš esmės paliekant tą patį turinį; Įstatymo 3 straipsnio 8 punkte numatytą principą patikslinti suderinant su Lietuvos Respublikos civiliniame kodekse vartojamomis sąvokomis „globėjas (rūpintojas)“, „globotinis (rūpintinis)“, bei Įstatymo 3 straipsnio 9 punkte numatytą principą patikslinti suderinant su Vaiko teisių apsaugos pagrindų įstatymo 4 straipsnio 1 punkte įtvirtintu geriausių vaiko interesų prioritetiškumo principu. Taip pat, siekiant išvengti riboto visų šeimos formų pripažinimo, siūloma atsisakyti Įstatymo 3 straipsnio 4 dalyje įtvirtinto tėvystės ir motinystės papildomumo principo. Šiuolaikinė visuomenė siekia lyčių lygybės tiek šeimoje, tiek darbo rinkoje. Tradiciniai vaidmenys nebeatspindi realybės – vyrai vis dažniau aktyviai dalyvauja vaikų priežiūroje, o moterys derina motinystę su profesine veikla. Vaiko raidai svarbiausia yra tėvų įsitraukimas, emocinis ryšys ir nuoseklumas, abiejų tėvų funkcijos nėra būtinai papildančios – jos gali būti ir besidubliuojančios. Šis principas remiasi tradiciniu lyčių vaidmenų suvokimu, stereotipais, nebeatitinkančiais dabartinių šeimų dinamikos bei šiuolaikinių šeimos formų įvairovės, todėl neatitinka naujausių nuostatų apie tėvystę ir motinystę, tampa neaktualus ar net diskriminuojantis.

5. Atsižvelgiant į Vietos savivaldos įstatymo pakeitimus, siūloma atitinkamai patikslinti 4–5 straipsniuose, 6 straipsnio 2 dalyje numatytų įpareigojimų subjektus – valstybės ir savivaldybių institucijos ir įstaigos, bei 13 straipsnio 2 dalį – joje numatytas funkcijas, jų vykdymą / įgyvendinimą paskirti savivaldybių administracijai.

6. Įstatyme siūloma keisti sąvokas „negalią turintis šeimos narys“, „negalią turintis vaikas“ į „šeimos narys su negalia“, „vaikas su negalia“, taip jas suderinant su 2024 m. sausio 1 d. įsigaliojusiame Asmens su negalia teisių apsaugos pagrindų įstatyme vartojamomis sąvokomis.

7. Siekiant ugdyti visuomenėje pagarbą šeimai kaip vertybei, skatinti solidarumą, šeimos prestižą, atsakomybės kultūrą, užtikrinti visoms šeimoms, nepriklausomai nuo gyvenamosios vietos ar socialinės padėties, kokybiškas, individualizuotas paslaugas, duomenimis grįstos politikos, stebint tendencijas, vertinant priemonių poveikį kūrimą, Įstatymo 5 straipsnį siūloma papildyti, numatant, jog šeimos stiprinimą valstybės ir savivaldybių institucijos ir įstaigos įgyvendina ir šiomis papildomomis kryptimis: teigiamo visuomenės požiūrio į šeimą stiprinimo srityje, paslaugų kokybės užtikrinimo srityje, stebėsenos srityje.

8. 2020 m. priėmus Strateginio valdymo įstatymą, Lietuvos Respublikos biudžeto sandaros įstatymo ir lydimųjų teisės aktų pakeitimus, buvo įgyvendinta strateginio valdymo bei biudžeto valdymo pertvarka bei įtvirtintas naujas integruotas strateginio valdymo modelis. Įgyvendinant 2021–2030 metų nacionalinio pažangos plano, patvirtinto Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2020 m. rugsėjo 9 d. nutarimu Nr. 998 „Dėl 2021–2030 metų nacionalinio pažangos plano patvirtinimo“, 2.5 pažangos uždavinį, Lietuvos Respublikos Vyriausybė 2021 m. lapkričio 10 d. nutarimu Nr. 930 „Dėl 2021–2030 metų plėtros programos valdytojos Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministerijos šeimos politikos stiprinimo plėtros programos patvirtinimo“, pripažino netekusiu galios Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2020 m. birželio 22 d. nutarimą Nr. 703 „Dėl Ilgalaikės šeimos stiprinimo 2020–2028 metų programos patvirtinimo“ ir patvirtino 2021–2030 metų plėtros programos valdytojos Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministerijos šeimos politikos stiprinimo plėtros programą (toliau – programa). Atsižvelgiant į minėtus strateginio valdymo pakeitimus ir programos turinį, siūloma atsisakyti perteklinės Įstatymo 6 straipsnio 1 dalies nuostatos, kuria Vyriausybei pavesta parengti ilgalaikę šeimos stiprinimo programą.

Atsisakius Įstatymo 6 straipsnio 1 dalies nuostatos, siūloma 6 straipsnio 2 ir 3 dalyje numatytas šeimos stiprinimo priemonių rengimo bei tvirtinimo funkcijas perkelti atitinkamai prie Vyriausybės ir Ministerijos kompetencijas reglamentuojančių nuostatų.

Taip pat, Įstatymo nuostatas suderinant su Strateginio valdymo įstatymo nuostatomis, atitinkamai siūloma pakoreguoti Vyriausybės, Ministerijos ir kitų ministerijų, valstybės institucijų bei savivaldybių kompetencijas šeimos politikos srityje reglamentuojančias nuostatas, susijusias su planavimo dokumentų rengimu, tvirtinimu ir šeimos stiprinimo priemonių numatymu juose.

9. Daugelis galiojančio Įstatymo 9 straipsnio nuostatų itin smulkmeniškai įtvirtina organizacinio – techninio pobūdžio nuostatas, pavyzdžiui, dėl Tarybos sudėties, Tarybos pirmininko, narių rinkimo / atleidimo, įgaliojimų bei darbo, posėdžių organizavimo tvarkos ir pan. Atkreiptinas dėmesys, kad vadovaujantis teisėkūros praktika, tokio pobūdžio nuostatos išdėstomos Lietuvos Respublikos Seimo nutarimais tvirtinamuose nuostatuose (pavyzdžiui, Lietuvos Respublikos Seimo 2012 m. rugsėjo 20 d. nutarimas Nr. XI-2226 „Dėl Lietuvos švietimo tarybos nuostatų patvirtinimo“), todėl siūloma keisti galiojančio Įstatymo 9 straipsnį atsisakant perteklinių bei numatant jame tik įstatyminio reglamentavimo reikalingas nuostatas.

Taip pat ŠSI projektu siūloma pakeisti Tarybos statusą iš biudžetinės įstaigos į dirbančią visuomeniniais pagrindais. Šiuo metu Taryba yra biudžetinė įstaiga, strateginių tikslų siekianti įgyvendindama tęstinę programą „Nacionalinės šeimos tarybos veiklos užtikrinimas“ (kodas 09-001). Tarybos ataskaitų duomenimis, Tarybos veiklos užtikrinimo programai 2024–2027 m. numatyta kasmet po 118-120 tūkst. Eur. Pažymėtina, kad Seimo valdybos 2021 m. liepos 1 d. sprendimu Nr. SV-S-150 patvirtintas didžiausias Tarybos sekretoriato leistinas pareigybių skaičius – 5. Darbuotojų pareigybių pavadinimai ir algos pastovios dalies dydžiai nustatyti Tarybos pirmininko 2023 m. gruodžio 29 d. įsakymu Nr. V-05 patvirtintame Tarybos valstybės pareigūnų, valstybės tarnautojų ir darbuotojų, dirbančių pagal darbo sutartis, darbo apmokėjimo sistemos apraše. Iš Tarybos veiklos užtikrinimo programos lėšų finansuojamą Tarybos ir sekretoriato

veiklos programą įgyvendina 4 Tarybos sekretoriato darbuotojai, iš jų – 1 valstybės pareigūnas, kuriam mokamas darbo užmokestis, nustatytas Lietuvos Respublikos valstybės pareigūnų darbo užmokesčio įstatyme (Tarybos pirmininkas), ir 3 darbuotojai, dirbantys pagal darbo sutartis (sekretoriato vadovas, vyr. buhalteris ir vyr. specialistas) – du iš jų 2024 m. dirbo 0,5 etatu, vienas – pilnu etatu. Remiantis Tarybos biudžeto išlaidų sąmatos vykdymo ataskaitomis, Tarybos veiklos užtikrinimo programos lėšos iš esmės naudojamos sekretoriato darbuotojų darbo užmokesčiui, socialinio draudimo įmokoms apmokėti bei įvairioms Tarybos administravimo funkcijoms (prekių ir paslaugų įsigijimui, komunalinių paslaugų įmokoms, ryšių ir įrangos įsigijimui, komandiruotėms, ekspertų ir konsultantų paslaugoms, reprezentacinėms išlaidoms ir pan.), bet ne veiklų, susijusių su šeimos politikos formavimu, analize, stebėseną ir kitų Tarybos funkcijų, tikslų bei uždavinių šeimos politikos srityje aktyviam ir kokybiškam vykdymui. Pagal Tarybos teikiamą 2024 m. biudžeto išlaidų sąmatos vykdymo ataskaitą, 2024 m. Tarybos veiklos užtikrinimo programos įgyvendinimui skirta 118 000 Eur., iš kurių – 97 400 Eur numatyta darbuotojų darbo užmokesčiui ir socialinio draudimo įmokoms. 2024 m. panaudota 110 388,42 Eur, iš kurių – 89 889,6 Eur darbo užmokesčio ir socialinio draudimo įmokų išlaidoms, 16 764,76 Eur – prekių bei paslaugų įsigijimo išlaidoms.

Atkreiptinas dėmesys, kad neretai panašaus pobūdžio tarybos ir komisijos dirba visuomeniniais pagrindais, pavyzdžiui, Lietuvos švietimo taryba, Nevyriausybinų organizacijų taryba ir kt. Tokių subjektų visuomeniškumas suteikia galimybę platesniam įvairių sričių ekspertų ratui dalyvauti viešojo gyvenimo sprendimų priėmimo, užtikrina atstovų nešališkumą, įsitraukę savanoriškai ir idėjiškai, tarybų ar komisijų nariai dažnai yra labiau orientuoti į visuomenės interesą. Svarbu pažymėti, kad visuomeniniais pagrindais veikiančios struktūros padeda sumažinti administracines išlaidas. Todėl vadovaujantis panašių subjektų (Lietuvos švietimo tarybos, Nevyriausybinų organizacijų tarybos ir pan.) veiklos gerąja praktika, siūloma pakeisti Tarybos statusą, atitinkamai įtvirtinant naują Tarybos statusą – visuomeniniais pagrindais veikianti patariamoji institucija.

Įstatymo lygmeniu siūloma apibrėžti pagrindines visuomeniniais pagrindais veikiančios Tarybos funkcijas, kitas šiuo metu galiojančioje redakcijoje Tarybai priskirtas funkcijas reglamentuoti Tarybos nuostatuose.

Siekiant taikymo aiškumo, siūloma nustatyti, kad šiuo metu veikiančios sudėties Taryba tęstų savo veiklą iki 2026 m. gegužės 31 d., o įsigaliojus naujos redakcijos 8 straipsniui, reglamentuojančiam visuomeniniais pagrindais veikiančią Tarybą, būtų patvirtinta naujos sudėties Taryba.

11. Suderinant su ŠSĮ projekto 8 straipsnio pakeitimais, siūloma atitinkamai patikslinti Įstatyme įtvirtintą Vyriausybės kompetenciją šeimos politikos srityje, atsisakant įpareigojimo vykdant Vyriausybės funkcijas šeimos politikos srityje atsižvelgti į Tarybos išvadas ir pasiūlymus bei papildant nuostata dėl bazinio paslaugų šeimai paketo, kurio prieinamumą savo teritorijoje užtikrina visos savivaldybės, nustatymo.

12. Įstatymo 11 straipsnio 1 dalyje įtvirtintas Komisijos sudarymo tikslas – stiprinti šeimos politiką formuojančių valstybės ir savivaldybių institucijų bendradarbiavimą ir skatinti jų veiklos koordinavimą, nėra išsamus, todėl siūloma papildyti bendradarbiavimu su šeimų organizacijomis ir su šeimomis dirbančiomis organizacijomis bei teisės aktų įgyvendinimo šeimos politikos stiprinimo srityje tikslu. Komisijos koordinavimas, analizė, stebėseną, kaip šeimos politikos stiprinimo srityje yra įgyvendinami aktualūs teisės aktai, siūlymai dėl teisės aktų projektų rengimo ar galiojančių teisės aktų pakeitimo stipriai prisidės prie efektyvaus ir kryptingo šeimos politikos formavimo bei šeimos stiprinimo priemonių užtikrinimo. Su šeimomis dirbančių organizacijų ir šeimų organizacijų įtraukimas į Komisijos sudėtį yra svarbus, siekiant, kad būtų geriau

atstovaujami šeimų interesai, sprendimai šeimos politikos srityje atspindėtų praktinį darbą su šeimomis dirbančiųjų balsą, būtų paremti praktinio darbo išvalgomis, realiais šeimų poreikiais. Mokslo ir studijų institucijų atstovų dalyvavimas Komisijoje leistų pažvelgti į nagrinėjamus klausimus iš platesnės tarpdisciplininės perspektyvos. Todėl siūlomi pakeitimai, atitinkamai į Komisijos sudėtį įtraukiant Vyriausybės, mokslo ir studijų institucijų atstovus, dirbančius šeimos bei demografinės politikos srityse, šeimų organizacijų ir su šeimomis dirbančių nevyriausybinių organizacijų atstovus, taip pat suformuluojant aktualias ir prasmingas Komisijos funkcijas. Atsižvelgiant į siūlomus pakeitimus, siūloma atsisakyti Įstatyme įtvirtintos Komisijos funkcijos – rengti ir kiekvienais metais pateikti Vyriausybei šeimos politikos formavimo ir įgyvendinimo apžvalgą, siekiant išvengti perteklinių ir numatyti Įstatyme tik įstatyminio reglamentavimo reikalingas nuostatas.

13. Siekiant užtikrinti šeimai stiprinti skirtų priemonių įgyvendinimą, skatinti ir remti asmenis už nuopelnus motinystei, tėvystei, globai ar rūpybai, Įstatyme siūloma įtvirtinti galimybę socialinės apsaugos ir darbo ministro nustatyta tvarka skirti socialinės apsaugos ir darbo ministro nustatyto dydžio premijas asmenims, apdovanotiems Ordino „Už nuopelnus Lietuvai“ medaliu už nuopelnus motinystei, tėvystei, globai ar rūpybai. Apdovanojimu Ordino „Už nuopelnus Lietuvai“ medaliu siekiama pabrėžti tiek motinos (įmotės, globėjos, (rūpintojos)), tiek tėvo (įtėvio, globėjo (rūpintojo)) vaidmens svarbą šeimoje, taip pat parodyti deramą valstybės ir visuomenės dėmesį bei pagarbą tėvams, įtėviams, globėjams (rūpintojams), įvertinant jų nuopelnus motinystei, tėvystei, globai bei rūpybai, apimant ne tik vaikų skaičiaus kriterijų, bet ir kitus pasiekimus auginant, auklėjant, ugdant vaikus, aktyviai prisidedant prie atsakingos, sąmoningos ir pozityvios tėvystės ugdymo bei šeimos instituto stiprinimo bendruomenėje, globos (rūpybos) skatinimo ir kt. Ministerija, siekdama padėkoti tėvams, įtėviams, globėjams (rūpintojams) už jų pasiekimus motinystės, tėvystės, globos (rūpybos) srityse, reikšmingą pagalbą kitoms šeimoms, aktyvų pilietiškumą šeimos skatinimo / puoselėjimo srityse, nuopelnus bendruomenei ir (ar) visuomenei (pvz., skatinant palankių šeimai sąlygų kūrimąsi, šeimų atstovavimą, kuriant iniciatyvas vaikams, jaunimui ir šeimoms, aktyviai dalyvaujant nevyriausybinių organizacijų, dirbančių šeimos, vaikų ar jaunimo srityje, veikloje ir pan.), vertindama bei pabrėždama jų indėlį ir pastangas pozityvios motinystės ar tėvystės, globos (rūpybos) srityse, prisidedama prie apdovanojimo, siūlo skatinti apdovanotus asmenis vienkartinėmis premijomis. Manytina, kad finansinis paskatinimas padidins apdovanotų asmenų pasitenkinimą ir pasitikėjimą savimi, tuo pačiu skatins juos toliau tęsti savo prasmingą veiklą ir toliau būti įkvėpimo visuomenei, bendruomenei, valstybei šaltiniu, o kitus visuomenės narius – sekti jų atsakingumo bei pasiaukojimo šeimai pavyzdžiu. Atsižvelgiant į aukščiau išdėstytą, ŠSI projektu siūloma atitinkamai papildyti Ministerijos kompetencijas, numatant pagrindą skirti premijas asmenims, apdovanotiems Ordino „Už nuopelnus Lietuvai“ medaliu už nuopelnus motinystei, tėvystei, globai ar rūpybai.

14. Įstatymo 5 straipsnio 1 dalyje įtvirtinta, kad valstybės ir savivaldybių institucijos šeimos stiprinimą įgyvendina, pasitelkdamos šeimų organizacijas bei su šeimomis dirbančias organizacijas, tačiau tiek valstybės, tiek savivaldybių institucijose dar ne visada laikomasi šių nuostatų, rengiant ir priimant sprendimus, susijusius su parama šeimai bei šeimos gerovės stiprinimu, dažnai bendradarbiavimas bei šeimų organizacijų bei su šeimomis dirbančių organizacijų įtraukimas yra epizodiškas, fragmentiškas ar formalus. Pažymėtina, kad nors Vietos savivaldos įstatyme įtvirtinta, jog savivaldybės tarybos klausimams preliminarai nagrinėti ir išvadoms bei pasiūlymams teikti, kontroliuoti, kaip laikomasi įstatymų ir vykdomi Vyriausybės nutarimai, savivaldybės tarybos bei mero sprendimai, iš ne mažiau kaip 3 tarybos narių sudaromi savivaldybės tarybos komitetai, taip pat, savivaldybės tarybos sprendimu arba mero siūlymu, gali būti sudaromos nuolatinės (tos kadencijos laikotarpiui) bei laikinosios (atskiriems klausimams

nagrinėti) komisijos, tačiau Vietos savivaldos įstatyme šeimos komiteto ar šeimos komisijos steigimas nėra privalomai įtvirtintas. Tuo tarpu galiojančio Įstatymo 7 straipsnio 1 dalyje įtvirtintoje institucinėje šeimos politikos formavimo ir įgyvendinimo sistemoje savivaldybių šeimos tarybos numatytos kaip vienas iš būtinų subjektų, formuojančių ir įgyvendinančių šeimos politiką. Siekiant sisteminio Įstatymo tikslumo, svarbu užtikrinti, kad visose savivaldybėse būtų įsisteigusios šeimos tarybos, svariai padedančios įgyvendinti šeimos atstovavimo ir šeimos politikos stiprinimo funkcijas, užtikrinančios savivaldybės institucijų, šeimų ir su šeimomis dirbančių organizacijų bendradarbiavimą vietos savivaldos lygmeniu, todėl siūloma papildyti Įstatymo 14 straipsnio 1 dalies 2 punktą, numatant savivaldybėse šeimų tarybų sudarymą.

15. Šeimų tarybų, kurių ne mažiau kaip pusę narių sudaro šeimų organizacijų ir su šeimomis dirbančių organizacijų atstovai, kitą dalį – savivaldybės institucijų ir įstaigų atstovai, steigimas yra svarbi grandis visuomenės jungčiai su savivalda, skatinanti aktyvesnę ir platesnę piliečių įsitraukimą sprendžiant aktualius šeimoms klausimus. Per šeimų tarybas įgalinamas šeimų interesų atstovavimas, skatinamas šeimų pilietinis aktyvumas, didinamas informuotumas, stiprinamas bendradarbiavimas ir mažinamas susipriešinimas tarp valstybės / savivaldybių institucijų ir šeimų atstovaujančių organizacijų. 2025 m. vasario mėn. duomenimis, šeimos tarybos buvo įsteigusios 14 savivaldybių, o šeimos komisijos – 25 savivaldybės. Kaip parodė praktiniai pavyzdžiai, pristatyti 2021 m. lapkričio mėn. Ministerijos ir Tarybos organizuotoje konferencijoje „Šeimos politikos stiprinimas: bendradarbiavimo link“, šeimų tarybos yra pažangus ir pasiteisinęs institutas tiek užsienio valstybėse, tiek Lietuvoje, ypač prisidedantis prie sklandesnio bendradarbiavimo, efektyvių sprendimų paieškos, šeimų atstovavimo ir visuomenės įgalinimo savivaldybėse.

Ministerija bei Taryba palaiko ir skatina šeimų tarybų steigimą savivaldybėse. Taryba šiais metais pristatė [metodinį leidinį](#) savivaldybių taryboms ir šeimos taryboms bei komisijoms, kuriame pateikiamos rekomendacijos su pavyzdžiais dėl Įstatymo įgyvendinimo, bendravimo su šeimomis, komunikacijos viešuosiuose tinkluose, nuomonės surinkimo atliekant apklausą, šeimų poreikių įsivardijimo. Ministerija, Šeimos politikos stiprinimo plėtros programoje, patvirtintoje Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2021 m. lapkričio 10 d. nutarimu Nr. 930 „Dėl 2021–2030 metų plėtros programos valdytojos Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministerijos šeimos politikos stiprinimo plėtros programos patvirtinimo“, yra numačiusi pažangos priemonę Nr. 09-004-02-05-06 „Stiprinti atstovavimą šeimos interesams ir keisti stigmatizuotą visuomenės požiūrį į tam tikras šeimas“, kurios rezultato rodiklio „Savivaldybių, kuriose įsisteigusios savivaldybių šeimos tarybos (komisijos), dalis (proc.)“ siekis 2030 m. – 85 proc. savivaldybių įsisteigusios šeimos tarybos. Šeimos tarybų steigimas bei sklandus jų funkcionavimas savivaldybėse yra svarus užtikrinant vienodą šeimos politikos formavimo praktiką savivaldybių lygmeniu.

Atsižvelgiant į tai, kad savivaldybių šeimos tarybų sudarymas, kaip viena iš savivaldybių tarybų kompetencijų, yra apibrėžiama Įstatymo 14 straipsnyje, bei siekiant išgryninti išimtinai savivaldybių šeimos tarybų funkcijas ir kompetenciją, siūloma Įstatymo 15 straipsnyje apibrėžti savivaldybių šeimos tarybų nuostatas, atsisakant šiuo metu įtvirtintų savivaldybių šeimos tarybų sudarymo alternatyvos ir vietinių šeimos tarybų sudarymo nuostatų.

5. Numatomo teisinio reguliavimo poveikio vertinimo rezultatai (jeigu rengiant įstatymo projektą toks vertinimas turi būti atliktas ir jo rezultatai nepateikiami atskiru dokumentu), galimos neigiamos priimto įstatymo pasekmės ir kokių priemonių reikėtų imtis, kad tokių pasekmių būtų išvengta

Priėmus Įstatymą, neigiamų pasekmių nenumatoma.

6. Kokią įtaką priimtas įstatymas turės kriminogeninei situacijai, korupcijai

Priimtas Įstatymas neturės įtakos kriminogeninei situacijai ir korupcijai.

7. Kaip įstatymo įgyvendinimas atsilieps verslo sąlygoms ir plėtrai

Priimtas Įstatymas neigiamos įtakos verslo sąlygoms ir plėtrai neturės.

8. Ar įstatymo projektas neprieštarauja strateginio lygmens planavimo dokumentams

ŠSI projektas neprieštarauja strateginio lygmens planavimo dokumentams.

9. Įstatymo inkorporavimas į teisinę sistemą, kokius teisės aktus būtina priimti, kokius galiojančius teisės aktus reikia pakeisti ar pripažinti netekusiais galios

Priėmus Įstatymą, Seimas turės priimti nutarimą dėl Tarybos likvidavimo.

10. Ar įstatymo projektas parengtas laikantis Lietuvos Respublikos valstybinės kalbos, Teisėkūros pagrindų įstatymų reikalavimų, o įstatymo projekto sąvokos ir jas įvardijantys terminai įvertinti Terminų banko įstatymo ir jo įgyvendinamųjų teisės aktų nustatyta tvarka

ŠSI projektas parengtas laikantis Valstybinės kalbos, Teisėkūros pagrindų įstatymų reikalavimų ir atitinka bendrinės lietuvių kalbos normas.

ŠSI projekte vartojamos sąvokos ir jas apibrėžiantys terminai svarstymo metu bus įvertintos Terminų banko įstatymo ir jo įgyvendinamųjų teisės aktų nustatyta tvarka.

11. Ar įstatymo projektas atitinka Žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos nuostatas ir Europos Sąjungos dokumentus

ŠSI projektas neprieštarauja Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos ir Europos Sąjungos dokumentų nuostatoms.

12. Jeigu įstatymui įgyvendinti reikia įgyvendinamųjų teisės aktų, – kas ir kada juos turėtų priimti

Priėmus ŠSI projektu teikiamus siūlymus:

1. Socialinės apsaugos ir darbo ministerija iki 2025 m. gruodžio 31 d. turės parengti, o Lietuvos Respublikos Vyriausybė priimti Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2018 m. rugsėjo 12 d. nutarimo Nr. 921 „Dėl Šeimos politikos komisijos sudarymo ir jos nuostatų patvirtinimo“ pakeitimus;

2. Socialinės apsaugos ir darbo ministras iki 2025 m. gruodžio 31 d. turės nustatyti premijų asmenims, apdovanotiems Ordino „Už nuopelnus Lietuvai“ medaliu už nuopelnus motinystei, tėvystei, globai ar rūpybai, dydį ir mokėjimo tvarką.

13. Kiek valstybės, savivaldybių biudžetų ir kitų valstybės įsteigtų fondų lėšų prireiks įstatymui įgyvendinti, ar bus galima sutaupyti (pateikiami prognozuojami rodikliai einamaisiais ir artimiausiais 3 biudžetiniais metais)

2021 m. Ordino „Už nuopelnus Lietuvai“ medaliu už nuopelnus motinystei, tėvystei, globai ar rūpybai medaliais apdovanoti 56 asmenys, 2022 m. – 52, 2023 m. – 55, 2024 – 60, 2025 – 59. Atsižvelgiant į pastarųjų ketverių metų apdovanotų asmenų skaičių, šiuo metu nustatytus bazinius socialinių išmokų dydžius, įvertinus galimas pašto perlaidų išlaidas, preliminariais skaičiavimais, planuojant mokėti 6 bazinių socialinių išmokų dydžio premijas, Ordino „Už nuopelnus Lietuvai“ medaliu už nuopelnus motinystei, tėvystei, globai ar rūpybai medaliais apdovanotiems asmenims premijoms mokėti iš valstybės biudžeto kasmet papildomai reikėtų ne mažiau kaip 17 tūkst. eurų.

Atsižvelgiant į tai, kad ŠSĮ projektu siūloma likviduoti Tarybą, kaip iš valstybės biudžeto išlaikomą biudžetinę įstaigą, įsigaliojus Įstatymo naujos redakcijos 8 straipsniui, per metus bus sutaupoma 118-120 tūkst. Eur, t. y., suma, skirta Tarybos veiklos užtikrinimo programai 2024-2027 m.

14. Įstatymo projekto rengimo metu gauti specialistų vertinimai ir išvados

Nėra.

15. Reikšminiai žodžiai, kurių reikia šiam projektui įtraukti į kompiuterinę paieškos sistemą, įskaitant Europos žodyno „Eurovoc“ terminus, temas bei sritis:

„Šeimos stiprinimas“, „darbas su šeima“, „šeimos politika“, „šeimos taryba“.

16. Kiti, iniciatorių nuomone, reikalingi pagrindimai ir paaiškinimai

Kadangi ŠSĮ projektu siūloma likviduoti Tarybą, kaip iš valstybės biudžeto išlaikomą biudžetinę įstaigą, įvertinus optimalų terminą likvidavimo procedūroms atlikti, ŠSĮ projekte numatyta Įstatymo 8 straipsnio redakcija, įsigaliosianti 2026 m. birželio 1 d.

Seimo narė Orinta Leiputė, Seimo narė Indrė Kižienė, Seimo narė Birutė Vėsaitė, Seimo narė Jurgita Šukevičienė, Seimo narė Jūratė Zailskienė, Seimo narys Darius Razmislevičius,